

Finans- och Ekonomiutskottets betänkande.

N:o 3 i anledning av Landskapsnämndens förslag om ändring av särskilda paragrafer i den av Landstinget antagna lagen om jakt inom landskapet.

Landstinget har till Finans- och Ekonomiutskottet i avseende å beredning och utlåtande överlämnat Landskapsnämndens ovanberörda framställning.

Utskottet, som överhuvudtaget funnit det mindre önskvärt, att av Landstinget allaredan slutbehandlade lagförslag omedelbart efter deras antagande och förrän desamma av Presidenten blivit stadfästa, underställas förnyad omprövning, delar fullständigt Landskapsnämndens uppfattning om nödvändigheten av åtgärder, vilka avse att förhindra värdefullt viltbråds utrotning. Däremot anser Utskottet, att ändamålet lätt kan förfelas genom åvägabringande dels av totalförbud emot, dels av alltför stränga restriktionsbestämmelser rörande jakt, särdeles då i betraktande tages, att nu ifrågakomna lagstadganden givetvis äro avsedda att förbliva gällande under en lång tid. Den allbekanta förbudslagen giver ett endast alltför belysande exempel på, hurusom den personliga friheten i för hög grad inskränkande bestämmelser i verkligheten bliva till endast för att överträdas. Och Utskottet befarar, att en alltför kringskuren jakt rätt skulle framprovocera lagöverträdelser i myckenhet särdeles beträffande sådant viltbråd, som förskaffar befolkningen välbehovlig

omvexling i dess nog så enformiga föda. Den utrotning av olika villebråd Landskapsnämnden med sitt nu föreliggande förslag avsett att förhindra synes bäst kunna motarbetas medels på frivillighetsväg tillkomna åtgärder, såsom genom interimistisk fridlysning, bildande av jaktvårdsföreningar, upplysningsarbete m.m.

Med hänsyn till ovananförda synpunkter anser ej Utskottet någon förändring beträffande tillåten jakt å hare och sjöfågel nödvändig åtminstone icke i sammanhang med lagstiftning, som är avsedd att bli bestående. Jämväl har Utskottet ej håller funnit, att Landskapsnämnden skulle anfört vägande skäl till ändring uti det av Landstinget antagna stadgandet rörande jakt med motordriven farkost. Däremot synes det Utskottet nödvändigt, att Landstinget i anslutning till de av Landskapsnämnden anförda synpunkter vidtaga sådan ändring uti mom. 2 § 31, som Landskapsnämndens nu föreliggande förslag vidhandengiver.

Utskottet får således värdsamt föreslå:

att 31 § 2 mom. erhåller följande lydelse:

"Till straff, ej överstigande 20 dagsböter vare den förfallen, som har för sed att låta sin hund kringstryka i skog och hage under tiden från och med den 1 mars till den 1 november och längs stränder eller å holmar och skär, där villebråd ha tillhåll, från och med förstsagda dag till den 1 augusti."

att Landskapsnämndens övriga ändringsförslag icke föranleda åtgärd från Landstingets sida.

Mariehamn, den 22 februari 1924.

På Finans-och Ekonomiutskottets vägnar:

Oscar Romanus
v. ordförande

H. S. Samuelson